

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanku a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovéj, v právnej veci mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 29. marca 2006 č. k. 30 Cb 339/04 - 45, v spojení s jeho opravným uznesením z 9. mája 2006 č. k. 30 Cb 339/04 - 50 a s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 2005 č. k. 1 Cob 238/2006 - 55, v časti ktorou súdy zaviazali navrhovateľa zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 615,--Sk pod č. VI/2 Pz 106/07 - 8, v právnej veci navrhovateľa **V. a, s., M. B.**, proti odporcovi **A. a. s., D. B., o zaplatenie 12 374,--Sk s príslušenstvom**, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky podané pod č. VI/2 Pz 106/07-8 proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 29. marca 2006 č. k. 30 Cb 339/04-45 v spojení s jeho opravným uznesením z 9. mája 2006 č. k. 30 Cb 339/04-50 a s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 2006 č. k. 1Cob 236/2006 - 55, v časti ktorou súdy zaviazali navrhovateľa zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 615,--Sk **z a m i e t a**.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

V. a. s. - účastníčka konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 30Cb 339/04 podala na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu z 29. marca 2006 č. k. 30Cb 339/04-45 v spojení s opravným uznesením z 9. mája 2006 č. k. 30Cb 339/04-60 a s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 2006 č. k. 1Cob 238/2006 - 55 v časti rozhodnutia o náhrade trov konania a to z toho dôvodu, že citované rozhodnutia spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci.

Návrhom podaným na Okresnom súde Bratislava I dňa 22. marca 2004 sa navrhovateľ V. domáhal proti odporcovi A. a. s. zaplataenia istiny 12 374,-Sk a náhrady trov konania titulom náhrady vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v dôsledku protiprávneho konania voči poisťencom.

Okresný súd Bratislava I v súlade s návrhom dňa 4. mája 2004 vydal platobný rozkaz č. k. Rob 474/04 a zároveň zaviazal odporcu zaplatiť súdny poplatok za návrh 615,-Sk do 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

Proti vydanému platobnému rozkazu podal včas odporca odpor. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 3. júna 2004 č. k. Rob 474/04 vyzval odporcu na zaplataenie súdneho poplatku za podaný odpor. Odporca súdny poplatok 6. júla 2004 na účet súdu zaplatil. Podaním zo dňa 7. júla 2004 vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť. Uznesením zo dňa 29. marca 2006 č. k. 30Cb 339/04-45 Okresný súd Bratislava I konanie zastavil a rozhodol o náhrade trov konania. Pri písomnom vyhotovení tohto uznesenia došlo k zrejmej písacej chybe v časti výroku o náhrade trov konania, ktorú uvedený súd uznesením zo dňa 9. mája 2006 č. k. 30Cb 339/04 opravil.

Navrhovateľ podal v zákonnej lehote proti uzneseniu v časti výroku o trovách konania odvolanie. Poukázal na § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého je od súdneho poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach zdravotného poistenia. Žiadal v napadnutej časti uznesenie zrušiť.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 25. septembra 2006 č. k. 1Cob 238/2006-55 uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 9. mája 2006 č. k. 30Cb 339/04-50 v napadnutej časti potvrdil a odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že konanie, ktoré je predmetom sporu nie je konaním vo veciach zdravotného poistenia (§ 2 zák. č. 273/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov), pretože nejde o vzťah medzi zdravotnou poisťovňou a platiteľom poisťného, ale ide o regresné konanie

a preto konanie nie je vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 1 písm. c) zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Odporcom splatený súdny poplatok za odpor sa stal súčasťou trov konania a preto odvolací súd uznesenie súdu 1. stupňa ako vecne správne potvrdil.

Okresný súd Bratislava I v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. d) zák. č. 71/1992 Zb. vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku napriek tomu, že konanie bolo zo zákona od súdnych poplatkov vecne oslobodené. Následne súd prvého stupňa v rozpore so zákonom pojal zaplatený súdny poplatok za odpor do trov konania vzniknutých na strane odporcu a o náhrade týchto trov konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 OSP z dôvodu, že navrhovateľ spôsobil, že sa konanie zastavilo. Súd konajúci o odvolaní navrhovateľa si právny názor súdu 1. stupňa osvojil, uznesenie súdu 1. stupňa v časti trov konania potvrdil a navyše prezentoval názor, že predmetom sporu nie je konanie vo veciach zdravotného poistenia (§ 2 zákona o zdravotnom poistení).

Podľa názoru generálneho prokurátora s postupom a rozhodovaním vo veci konajúcich súdov nie je možné súhlasiť. V predmetnej veci je potrebné vychádzať z obsahu návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal náhrady nákladov vynaložených za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencovi navrhovateľa. Poistovňa má právo na náhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretím osobám a v dôsledku zavineného protiprávneho konania voči poistencom (§ 57 ods. 1 zákona o zdravotnom poistení). V ust. § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch nie je bližšie určené, čo treba rozumieť pod konaním vo veciach zdravotného poistenia. Záver o tejto otázke treba vyvodiť z obsahu návrhu, najmä z právnych dôvodov uplatňovaného nároku. Vo všeobecnosti pod konaním vo veciach zdravotného poistenia a poskytovania zdravotnej starostlivosti možno rozumieť konanie, predmetom o zdravotnom poistení a poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Z hľadiska aplikácie citovaného ustanovenia zákona nie je dôvod pre členenie uvedených nárokov na primárne a druhotné. Je toho názoru, že konáme o nároku zdravotnej poisťovne na náhradu nákladov vynaložených za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, vyplývajúci z ust. § 57 ods. 1 zákona o zdravotnom poistení je konaním vo veci zdravotného poistenia a v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch je oslobodené od súdneho poplatku. I keď medzi navrhovateľom a odporcom nejde o právny vzťah z poskytovania zdravotnej starostlivosti, nepochybná je však skutočnosť, že upisovaný nárok je vyvodzovaný z právneho vzťahu upraveného zákonom o zdravotnom poistení, a preto

konanie o tomto nároku je konanie vo veci zdravotného poistenia a ako také je oslobodené od súdneho poplatku.

Napadnuté časti uznesení obidvoch súdov spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci.

Na mimoriadne dovolanie sa účastníci nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 2 OSP) po zistení, že sú splnené procesné podmienky dovolania, preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý, zistil, že mimoriadne dovolanie bolo podané nedôvodne, preto ho zamietol (§ 243b ods. 1 v spojení s §243i ods. 2 OSP).

Generálny prokurátor Slovenskej republiky porušenie zákona založil na tom, že konanie medzi účastníkmi je vecne oslobodené od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 1 písm. d zákona č. 71/1992 Zb., osudných poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v platnom znení podľa citovaného ustanovenia, okrem iného

„Od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu a poskytovania zdravotnej starostlivosti“.

V mimoriadnom dovolaní (str. 5) sám uvádza, že v citovanom ustanovení zákona o súdnych poplatkoch „nie je bližšie určené, čo treba rozumieť pod konaním vo veciach zdravotného poistenia“, ale pritom dáva tomu jednoznačný výklad, na ktorom mimoriadne dovolanie zakladá, že za také súdne konanie treba považovať aj regresné konanie, ktorým sa uplatňuje, ktorá nepochybne u predchádzajúceho subjektu sa zaraďovala do veci zdravotného poistenia.

Právna teória pohľadávku definuje, ako právo vznikajúce veriteľovi požadovať určité plnenie od dlžníka a to z určitého záväzkového vzťahu, predovšetkým zo zmluvy.

V súdnej veci nejde o takúto pohľadávku ale o nárok, ktorý má zo zákona ten, kto plnil voči tretej osobe. Regresný nárok má oprávnený nie z titulu existencie pohľadávky, ale z titulu toho, že plnil za iného. Obdobne pri zmene veriteľa (napr. postúpením pohľadávky) už súdne konanie u tohto nového veriteľa nie je oslobodené od súdnych poplatkov, keďže nový veriteľ nadobudol právo titulom postúpenia a nie titulom zdravotného poistenia. Pohľadávka

vzniká zo záväzku medzi určitými subjektmi za zákonom uvedenú určitú činnosť, v zákone označenú ako zdravotné poistenie.

Z týchto dôvodov postup súdov treba považovať za správny a preto dovolací súd mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zamietol.

Pre bránenie práva v dovolacom konaní zo strany navrhovateľa nebolo treba vynaložiť náklady, preto mu ich súd nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. apríla 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.